

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hlušíka, Ph.D. ve věci

žalobkyně: **Z. Š.**
bytem X

proti
žalovanému: **Městský úřad Frýdlant nad Ostravicí**
sídlem Náměstí 3, 739 11 Frýdlant nad Ostravicí

o žalobě na ochranu proti nečinnosti

takto:

I. Žalovaný **je povinen** vydat rozhodnutí ve věci společného územního a stavebního řízení vedeného u žalovaného pod sp. zn. MUFO_S 632/2021 ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 11 486 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobkyně se podanou žalobou ze dne 29. 8. 2022 domáhala ochrany proti nečinnosti žalovaného, která měla spočívat v tom, že žalovaný nevydal rozhodnutí ve věci společného územního a stavebního řízení ve věci stavby „Příjezdová komunikace k. ú. X“ na pozemcích parc. č. XA, XB, XC, XD, XE, XF, XG, XH, XI, XJ, XK, XL, XM, XN, XO, XP a XQ

Shodu s prvopisem potvrzuje P. S.

v uvedeném katastrálním území, vedeném u žalovaného pod sp. zn. MUFO_S 632/2021. Z oznámení o zahájení řízení ze dne 28. 6. 2021 zn. MUFO 28541/2021 vyplývá, že vydáním společného povolení mohou být mj. dotčeny pozemky ve vlastnictví žalobkyně parc. č. XR a XS v k. ú. X.

2. Jelikož doposud nebylo vydáno rozhodnutí v uvedené věci, obrátila se žalobkyně na Krajský úřad Moravskoslezského kraje s žádostí o učinění opatření proti nečinnosti žalovaného. Přesto však žalovaný doposud rozhodnutí nevydal.
3. Krajský soud žalobu nejprve rozsudkem ze dne 29. 11. 2022 zamítl při závěru, že žalovaný není nečinný s ohledem na skutečnost, že předmětné řízení bylo usnesením žalovaného přerušeno do 30. 11. 2022.
4. Tento rozsudek byl zrušen ke kasační stížnosti žalobkyně rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 3. 2023, č. j. 1 As 4/2023-25 ve spojení s opravným usnesením ze dne 21. 3. 2023, č. j. 1 As 4/2023-30. Nejvyšší správní soud přitakal kasačním námitkám žalobkyně a uvedl:

„Z judikatury Nejvyššího správního soudu (vedle citovaného rozsudku viz také např. rozsudky ze dne 24. 5. 2017, č. j. 1 Azs 270/2016 - 32, ze dne 22. 7. 2020, č. j. 1 Azs 200/2020 - 31, či ze dne 30. 5. 2022, č. j. 4 As 31/2022 - 43) tedy plyne, že pokud je správní řízení přerušeno až poté, kdy lhůta pro vydání rozhodnutí správního orgánu již uplynula, nemá toto následné přerušování za následek obnovení lhůty pro rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 odst. 1 věta poslední správního řádu.

Pro projednávaný případ to znamená následující. Společné územní a stavební řízení bylo zahájeno dnem podání žádosti o vydání společného povolení, tj. dnem 15. 1. 2021. Usnesením ze dne 11. 2. 2021 bylo řízení přerušeno „do doby odstranění nedostatků podané žádosti – nejpozději do 12. 4. 2021“ a jak již kasační soud uvedl, dne 28. 6. 2021 oznámil stavební úřad všem účastníkům řízení jeho zahájení. Ve správním spise je pak založeno „oznámení pokračování společného územního a stavebního řízení“ ze dne 8. 3. 2022 a usnesení ze dne 30. 9. 2022 o přerušování řízení nejpozději do 30. 11. 2022.

Lhůta pro vydání rozhodnutí v tomto řízení je upravena v § 94p odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), podle kterého v jednoduchých věcech, zejména lze-li rozhodnout na základě dokladů předložených stavebníkem, rozhodne stavební úřad bez zbytečného odkladu, nejdéle však ve lhůtě do 60 dnů ode dne zahájení řízení; ve zvlášť složitých případech stavební úřad rozhodne nejdéle ve lhůtě do 90 dnů.

Je tedy zřejmé, že i za situace, kdy by byl projednávaný případ považován za zvlášť složitý, by v době přerušování řízení usnesením ze dne 30. 9. 2022, na které odkazuje krajský soud, dávno došlo k uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí. Pokud se krajský soud domníval, že k uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí nedošlo, bylo jeho úkolem vysvětlit, na základě jakých skutečností dospěl k takovému závěru (např. odkázat na jiná, dřívější přerušování řízení a vyhodnotit jejich vliv na dodržení lhůty k vydání rozhodnutí). Žádnou takovou argumentaci však krajský soud nepředestřel a ze správního spisu ostatně ani žádná taková skutečnost neplyne (navzdory „oznámení pokračování společného územního a stavebního řízení“ ze dne 8. 3. 2022, které se na první pohled může jevit tak, že teprve jím došlo k „odpřerušování“ řízení, ve skutečnosti správní orgán pokračoval v řízení v okamžiku odpadnutí překážky, pro niž bylo řízení přerušeno, tedy dne 16. 6. 2021, kdy žadatel odstranil vytýkané nedostatky žádosti).

Krajský soud tedy pochybil, neboť s odkazem na § 65 odst. 1 správního řádu dospěl k závěru, že žalovaný není nečinný, aniž by zkoumal, zda lhůta pro vydání rozhodnutí podle § 94p odst. 3 stavebního zákona již neuplynula před přerušением řízení. Bylo přitom povinností krajského soudu tuto otázku posoudit, neboť bez jejího zodpovězení nemohl stanovit, zda je žalovaný nečinný či nikoli.“

Posouzení věci krajským soudem

5. Krajský soud posoudil žalobu v intencích ustanovení § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí ve smyslu § 81 odst. 1 s. ř. s., vázán právním názorem vysloveným v kasačním rozsudku ve smyslu § 110 odst. 4 s. ř. s., a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Ve věci rozhodl u ústního jednání dne 25. 4. 2023, ke kterému se účastníci nedostavili, přičemž žalobkyně svou nepřítomnost neomluvila a žalovaný svou nepřítomnost omluvil a souhlasil s jednáním v jeho nepřítomnosti.
6. U tohoto jednání krajský soud provedl důkaz sdělením žalovaného ze dne 6. 4. 2023, ze kterého vyplývá, že doposud nevydal rozhodnutí ve věci, když již obdržel stanoviska dotčených orgánů k podaným námitkám a do týdne zašle účastníkům seznámení s podklady a následně vydá rozhodnutí.
7. Dále soud vycházel ze sdělení žalovaného ze dne 20. 4. 2023, jímž omlouval svou neúčast na ústním jednání, ve kterém žalovaný dále doplnil, že rozhodnutí ve věci stále nebylo vydáno, neboť účastníkům v současné době běží lhůta pro vyjádření se k podkladům rozhodnutí.
8. Jak již zdůraznil Nejvyšší správní soud v kasačním rozsudku, lhůta pro vydání rozhodnutí v tomto řízení je upravena v § 94p odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), podle kterého v jednoduchých věcech, zejména lze-li rozhodnout na základě dokladů předložených stavebníkem, rozhodne stavební úřad bez zbytečného odkladu, nejdéle však ve lhůtě do 60 dnů ode dne zahájení řízení; ve zvlášť složitých případech stavební úřad rozhodne nejdéle ve lhůtě do 90 dnů. Je tedy zřejmé, že i za situace, kdy by byl projednáváný případ považován za zvlášť složitý, by v době přerušení řízení usnesením ze dne 30. 9. 2022, dávno došlo k uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí.
9. Jelikož je zcela zjevné, že již uplynula zákonná lhůta pro vydání rozhodnutí a žalovaný ho doposud nevydal, přičemž žalobkyně vyčerpala prostředky ochrany proti nečinnosti, je nutné učinit závěr, že žalovaný je ke dni rozhodnutí soudu nečinný.

Závěr a náklady řízení

10. Krajský soud proto ve smyslu § 81 odst. 2 s. ř. s. uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí v předmětné věci ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
11. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyně byla v řízení úspěšná a má tak vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady řízení žalobkyně jsou tvořeny zaplaceným soudním poplatkem ve výši 2 000 Kč za podání žaloby, dále 5 000 Kč za podání kasační stížnosti, dále částkou 72 Kč na poštovním souvisejícím s podáním žaloby a dále částkou 4 114 Kč spočívající v náhradě nákladů žalobkyně za právní zastoupení, tj. 3 100 Kč za 1 právní úkon zástupce žalobkyně, který ji zastupoval v řízení před Nejvyšším správním soudem podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhl. č. 177/1996 Sb., dále 1 x režijní paušál ve výši 300 Kč podle § 13 odst. 4 cit. vyhlášky a dále náhradu za DPH ve výši 714 Kč. Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobkyni na

Shodu s prvopisem potvrzuje P. S.

náhradě nákladů řízení celkem částku 11 486 Kč. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je přípustná** kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu. Nepřípustná je taková kasační stížnost, na níž dopadají výluky z přípustnosti stanovené v § 104 s. ř. s.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 25. dubna 2023

JUDr. Monika Javorová, v. r.
předsedkyně senátu